

Det ærede Medlem spurgte mig, om jeg havde min Opmærksomhed henvendt paa at skaffe et ordentligt Udbytte af Statsbanerne, om jeg ikke hellere vilde bruge min Tid dertil — det var ikke sagt saa skarpt, men det var Meningen —, i Stedet for at komme med Forslag om en saadan daarlig Bro, og han henviste herved til Takstforhøjelser. Jeg vil sige til det ærede Medlem, at naar jeg er kommen med dette Forslag, er det netop ud fra de sunde forretningsmæssige Principper, som han nu ønsker lagt til Grund for Statsbaneholdningen, og især for Statsbanedriften, som er en kolossal stor Forretning, det er for at bringe Udgiftsbudgettet ned, det er, fordi vi, rent ud sagt, ikke have Raad til at lade være at bygge denne Bro, naar vi kunne faa den saa billigt, som vi kunne under den nuværende Depression. Det er en af de Maader, hvorpaa man kan tænke at bringe et bedre Resultat af Statsbanernes Regnskab. Naar der endelig tales om at gaa til Takstforhøjelser, vil jeg dertil sige, at jeg synes ikke, det er den rigtige Vej at gaa at forhøje Indtægterne ved at lægge Byrder paa Befolkningen. Nej, naar vi have Klemmen paa os, naar vi se, hvor uheldigt vi ere stillede, have vi forholdsvis lettere og nærmere ved at komme til Besparelser. Vi have her et Tilfælde, hvor vi ved et forretningsmæssigt Foretagende indirekte kunne skaffe Nyindtægter ved at bringe Udgiften ned; ellers er det jo desværre en Regel, at nye Indtægter kun kunne skaffes ved nye Byrder, og det tilslører Resultatet, tilslører, at Driften forretningsmæssigt set ikke giver bedre Resultat, end den gør.

Der er fra mange Sider gjort gældende, at man ved ikke, hvad Forslaget her fører til, disse Beregninger o. s. v. ere gjorte paa det uvisse. Men de ere ikke gjorte paa det uvisse; det er et af de faa Tilfælde, hvor den lovgivende Forsamling faar et Forslag, om hvilket det nøjagtigt vides, hvad det koster. Der foreligger i fuldt ud juridisk bindende Form Tilbud fra ansete og dygtige Folk om at udføre dette Arbejde i Overensstemmelse med de her opstillede Beregninger. Man kan ikke her sige saaledes: Broen koster saa og saa meget, men hvis der vælter en Pille dernede, maa der bevilges flere Penge, thi vælter der en Pille, skulle Entreprenørerne betale det. Beregningen vil, det tør jeg sige, ikke blot holde Stik, men den er rigelig, der er i Beregningen anslaaet $6\frac{1}{2}$ pCt. til uforudsete Udgifter og Administrationsudgifter. Administrationsudgifterne

blive selvfølgelig ikke mindre, fordi der foreligger et Tilbud, men de uforudsete Udgifter ville i dette Tilfælde bevæge sig indenfor rimelige Grænser, medens vi ellers desværre mangfoldige Gange have set dem svulme op.

Naar man har ment, at Licitationsvilkaarene skulde virke skræmmende, kan jeg kun dertil sige, at alle, der vilde byde, ere komne, og alle de, der havde noget paa Hjerte, ere i Virkeligheden med. Og naar der særlig har været Spørgsmaal om, hvorledes det stiller sig med dansk Industri og dansk Arbejde, skal jeg sige, at der til Broen skal anvendes dansk Cement og dansk Granit og overhovedet dansk Materiale og Arbejde overalt, hvor dette med Rimelighed kan anvendes.

Et enkelt æret Medlem, det var det ærede Medlem fra Nykøbing paa Falster (Valdemar Olsen), berørte Spørgsmaalet om Broens Anvendelse ogsaa til anden Brug end Jernbanekørsel. Det vil desværre ikke kunne lade sig gøre; hvis der skulde være en Gang- og Kørebro, vilde det paa Grund af den store Spændvidde mellem Pillerne være nødvendigt at bygge en Jernbro, og derved vilde man komme op paa et 8-cifret Tal.

Saa vil jeg sige et Par Ord om Fordele. Jeg har allerede gjort opmærksom paa, at vi have et fast Tilbud, at vi kunne overse, at vi faa rigeligt til Forrentning af de Penge, vi lægge i denne Bro. Men saa vil jeg ogsaa gerne fremhæve noget andet; jeg havde nær sagt, jeg havde Lyst til at begynde med Bekvemmeligheden, det er maaske farligt at gøre det, men lad os sige: det er ganske bekvemt at komme frem paa den Maade. Men hvad der er vigtigere, er, at vi sikre Trafikken, vi staa sikrere i Isvintre, vi risikere ikke noget lignende, som nu er sket med en Færge, der — man kunde næsten sige, det ser ud som sket efter Bestilling — er løben paa Grund dernede i Gaar. Trafikken er absolut sikker med en Bro som denne. Naar man taler om Isfare for denne Bro, kunde man lige saa godt sige, at Stormvejr kunde vælte Rundetaarn.

Saa er der en Ting til, mine Herrer Medlemmer, der her kommer i Betragtning, det er vort Forhold til Udlandet og særlig til Trelleborg—Sassnitz-Routen. Denne Route er, som de ærede Medlemmer ville vide, vor Route underlegen, den byder ikke paa langt nær de Fordele som vor. Trelleborg—Sassnitz-Routens raison d'être er for det første Svenskernes natur-